

[Erling Christensen]

på ministerens ansvar. Sådan har enhver leder det med ansvaret. Det tør ministeren ikke, uanset at et stort flertal står bag. Det er noget, enhver politiker kunne ønske sig, bare ikke vores nuværende sundhedsminister. O.k., der kommer en anden minister efter, som forhåbentlig vil leve op til det ansvar, som enhver forventer en minister vil leve op til.

Hvorfor har ministeren ikke læst flertallets ændringsforslag, inden hun svarer på bilag 41? Så havde vi været meget længere. Så havde ministeren forstået, at det, flertallet ville, var at støtte ministeren i hendes arbejde. Læs ændringsforslagene, fru minister, og læs kommentarerne. Så havde vi været fri for at stille det nye ændringsforslag til § 7, stk. 3.

Som det gælder for to andre akademisk uddannede sundhedsgrupper med autorisation, læger og tandlæger, ønsker vi nu også tillagt ministeren kompetence til for kiropraktorer at fastlægge virksomhedsområdet. For tandlæger betyder det, at ministeren på et par områder har indlagt begrænsninger for deres virksomhedsområde, vel efter anbefaling fra de bedste sundhedsfaglige vurderinger. Således siger et stort flertal her i Tinget at det også skal være for kiropraktorer.

Det administrative ansvar for godkendelse af uddannelsens indhold, som er grundlaget for autorisation af læger og tandlæger, ligger hos sundhedsministeren. Dermed ligger også ansvaret for, at uddannelsernes indhold hele tiden ajourføres i forhold til nye, positive behandlingsresultater, hos ministeren. Nøjagtigt det samme gør sig gældende for kiropraktorer, når vi om lidt har vedtaget loven om kiropraktorer. Ministerens træghed, modvilje, frygt for ansvar, og hvad vi ellers kan sige om ministerens optræden, som vi har været vidne til omkring dette lovforslag, har tvunget flertallet til at være kreative. Hermed er vi endt med et lovforslag, som derved, at det fuldstændig ligner, hvad der er gældende for de to andre akademisk uddannede behandlergrupper, læger og tandlæger, vil være meget lettere at administrere. Og det er jo ikke så galt, som H. C. Andersen ville have sagt.

I øvrigt synes jeg, det er interessant, at ministeren i bilag 43 fortæller, at diagnosticering af små børn generelt er vanskelig også for læger. Når det er tilfældet for læger, skal det altså gå ud over kiropraktorer. Anderledes kan ministe-

rens svar ikke fortolkes. Når læger ikke kan diagnosticere små børn, skal der altså indføres begrænsninger for kiropraktisk behandling af kolikbørn, som læger ikke kan behandle, men som kiropraktorer kan hjælpe, og kun gives disse forældre en sludder for en sladder. Derfor kan vi heller ikke acceptere, at den enkelte læge vil kunne nægte forældre en erklæring om, at deres barn kan søge kiropraktor, eller fortælle, hvorfor det ikke kan lade sig gøre.

Flertallets opgave i denne sag er at hjælpe i tusindvis af familier og deres små børn, at lette eller afhjælpe en næsten ubærlig situation for disse familier. Uden dokumentation af nogen art siger ministeren i sit svar på bilag 43, at kiropraktorerens behandlingsmetode ikke er egnet til behandling af små børn, det uanset – som jeg sagde ved andenbehandlingen – at ca. 3.000 små børn hvert år bliver hjulpet af kiropraktorer. Det er ganske vist ikke videnskabeligt bevist, men klart dokumenteret af disse børns forældre.

Jeg er glad for, at der er stort flertal bag de stillede ændringsforslag. Det vil også gøre det lettere for ministeren at administrere ændringsforslagene, når de skal udmøntes i bekendtgørelse efter lovforslagets vedtagelse. Jeg regner det for usandsynligt, at ministeren vil handle anderledes, end flertallet ønsker.

Det ville nemlig være en helt ufrugtbar konfrontation til skade for ministerens og ministeriets omdømme.

Derfor vil jeg også anbefale mindretallet at stemme for ændringsforslagene.

Birgitte Husmark (SF):

Jeg skal egentlig beklage, at det har været nødvendigt for et flertal at stille det ændringsforslag, som hr. Erling Christensen omtalte, nemlig det nye stk. 3. Det er ikke praksis, at man laver detaljelovgivning på denne måde, men det synes vi er nødvendigt, fordi de svar, vi har fået fra sundhedsministeren på Sundhedsstyrelsens vegne, har været så ufleksible, som de har været.

Sagen er, at vi igennem 12 år har haft sygesikringsdækning af kiropraktorvirksomhed. I den tid har der ikke været nogen, der har rejst tvivl om kiropraktorerens kvalifikationer til at behandle børn under 1 år. Der er autorisation af kiropraktorer i Norge, Sverige, Island og Schweiz, og ingen af stederne taler man om en aldersbe-